

til, der lever i Kjøbenhavn, at der for Diebliffet er en stor Arbejdsløshed; men jeg vil spørge: Er den alene i Kjøbenhavn? Nei, den er overalt i Landet. Jeg lever baade i og udenfor Kjøbenhavn, og naar jeg spørger mig selv og min Familie: Hvor have I daglig den største Erkjendelse af, at der er Savn tilstede, som I maae see at hjælpe paa saa godt I kunne? Saa er det der, hvor jeg med Familie boer; der er Trangen tilstede i en endnu høiere Grad end her, og saaledes er det paa de fleste Steder. Der er i hele Landet et Tilbageflag fra den uslyffelige Tid, da vi skrev Usandhed paa Papiret og kaldte det Penge. Det kan ikke nytte, at vi ville foregjøgle Folk, at vi kunne afhjælpe denne Tilbagegang med Regjeringens Midler; det er et Gøglespil, som kun fremkalder Forvirring i alle Forhold. Vi skulle lægge Mærke til, at medens der her i Kjøbenhavn er Arbejdsløshed, medens der her lidt efter lidt ved den Tilstrømning, der er skeet, er blevet et Overmaal af Arbejdere, have vi rundt omkring i Landet bestandig maattet forskrive Arbejdere fra Nabolandene. Henter man endnu ikke i dette Diebliff Arbejdere i visse Retninger fra Tydskland, henter man ikke Arbejdere fra Sverrig? Jeg bebrejder ikke Noget det, Enhver handler efter sin egen Tilskyndelse, men det ligger deri, at vore egne unge Menneffer fra Landet gaar til Byerne og lade sig undervise i Haandværk, og naar de ere underviste deri, komme de til at betragte de øvrige almindelige Landbobestjæftigeheder som lave Bestillinger, som Noget, de nødvendig give sig af med; det maa være deres egen Sag, men saaledes er Forholdet; de ville nødvendig, efterat have slyset i Hovedstaden, vende tilbage til Landet og tjene for simpel Kost og lav Løn, — men det er en væsentlig Grund til Arbejdsløsheden (Stemmer: Ja!). Ja det er lettere at sige Ja! end at modbevise. Skal jeg sige det ærede Medlem (Nimestad), hvad der hindrer os, som boe udenfor Kjøbenhavn, i at faae de Arbejdere, vi ønske, saa er det det, at Tjenestefolk her fra Kjøbenhavn ikke

der kunne finde tilstrækkelig Afspredelse. Noget af det Første, de spørge om, er det: Kunne vi mere os der, skulle vi ikke døe af Nedsomhed de Dage, hvor vi intet Arbejde have. Jeg bebrejder ikke disse Folk dette, jeg fremdrager det kun som en Oplysning, hvorved vi komme til at opfatte Arbejdsstrangen i sin hele Almindelighed. Derfor det ærede Medlem vil vandre Landet rundt, nu da Landarbejdet atter begynder at organisere sig, og undersøge, hvormange forskjelligartede fremmede Arbejdere der komme til, og hvor stor Mangel paa Folk der endnu er paa de forskjellige Steder, saa vil han finde, at naar en af disse Arbejdsløse vilde træde til paa ethvert Sted, hvor der begjæres en Mand, men under de Betingelser, der kunne hdes, — de ere kun ringe — saa vilde Arbejdsløsheden for en væsentlig Deel høre op. (Rjer: Ja, vi kunde bruge dem Allesammen). Det forekommer mig at være høist mærkeligt, at den ærede Forespørger, der saa nøie har undersøgt disse Forhold, ikke synes rigtig at have opfattet den simple Tanke, at nye kunstige Arbejds-gjenstande kalde nye Arbejdskræfter, og at naar disse kunstig fremmanede Arbejds-gjenstande ere borte, saa ere Kræfterne endnu i et stort Overmaal tilstede og altsaa Arbejdsløsheden ogsaa — jeg siger, det er mærkeligt, at den ærede Rigsbogsmand ikke har kunnet fatte dette; thi der er slet intet Andet, der er Grund til den nuværende Arbejdsløshed heri Staden.

R e t t e l s e .

Mr. 265, Sp. 4179, Lin. 15 f, n.: „Ribe Amts 2den Valgfreds (S. Sags)“ læs: „Ribe Amts 5te Valgfreds (Søgsbro)“